

ere alle af en saadan særegen Beskaffenhed, at det formentlig vil findes naturligt, at der for deres Vedkommende gøres Undtagelse fra den almindelige Regel. Hvad Undtagelsen i § 30, 2det Stykke, angaar, da grunder denne i en ældgammel, endog fra den katholske Tid arvet Praksis, som meget synes at tale for at bibeholde. Naar den private Kaldsret indskrænkes til den første Gang Præsteembederne ved en ved privat Initiativ opført ny Kirke skulle besættes, synes den ikke at kunne have nogen Betænkelse ved sig, men det maa endog anses for ønskeligt at bibeholde denne Regel som en Opmuntring til det private Initiativ paa dette Omraade.

V.

Saafermt nærværende Lovforslag vedtages i indeværende Rigsdagssamling, ville

Forberedelserne til Lovens Ikrafttræden dog være saa omfattende, at Tidspunktet herfor ikke vel kan sættes tidligere end til den 1ste Januar 1903. Paa den anden Side maa det ogsaa ønskes, at Loven kan træde fuldt i Kraft til denne Tid; men for at dette kan ske, bør Valgene til de første Menighedsraad allerede kunne foretages i Løbet af Aaret 1902.

Hvór vidt Loven vil egne sig til Indførelse paa Færøerne efter de særegne Forhold paa disse Øer, og hvilke Lempelser i den, der hertil ville udkræves, lader sig paa Forhaand ikke sige. Ministeriet har derfor ment at burde indskrænke sig til at søge Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de fornødne Lempelser — en Fremgangsmaade, der jo hyppig er benyttet i lignende Tilfælde.